ÎN PRIMA ZI A C.E. DE SENIORI

VERNESCU ȘI SCIOTNIC — MEDALIE DE AUR LA CAIAC DUBLU 500 m

Dan GÂRLEȘTEANU
transmite din **MOSCOVA**

Cu toate că în start s-au aliniat aproape toți participanții la cursele de vineri, finalele de simbătă au fost total diferite față de întrecerile anterioare. Cu totul altă valoare, cu totul alt dinamism și altă spectaculozitate. Miză : **primele opt titluri europene ale acestei ultime ediții.**

Scontat, pe primul plan al întrecerilor s-au situat sportivii din Ungaria — excelent pregătiți, mai ales la probele de fond — U.R.S.S. și România, ca și unele echipaje redutabile din alte țări (Norvegia, R. F. a Germaniei, Danemarca), cotate la bursa pronosticurilor de vineri cu mari șanse la medalii. Și acum filmul finalelor. Nu însă înainte de a aminti că dimineața, în cadrul ultimelor preliminarii, numai Dimitrie Ivanov la K 1—500 m, și echipajul de K 4 — 1 000 m format din Roșca, Covaliov, Vorobiov și Zabara n-au trecut examenul calificărilor.

CEL MAI BUN REZULTAT AL LUI POCORA

17 echipaje în start la caiac dublu-fond. După primii 1 200 metri și chiar în continuare, pînă la jumătatea cursei, Pocora și Simiocenco au o evoluție excelentă, conducînd uneori și rezistînd curajos atacurilor repetate ale echipajelor Norvegiei, U.R.S.S. și Ungariei. În linie dreaptă însă, cînd finișul urma să decidă locurile fruntașe, echipajul român greșește tactic, pierzînd „teren", și din această cauză terminînd proba finală doar pe locul 3. Este o comportare bună, cel mai valoros rezultat realizat de perseverentul Ștefan Pocora și o afirmare internațională de prestigiu pentru foarte tînărul lui coleg de echipaj — Vasile Simiocenco. Cel de al doilea echipaj format din Artimov și Ilievici n-a reușit să rămînă în plutonul fruntaș și a ocupat un loc 7, la jumătatea clasamentului probei.

CAMPIONUL OLIMPIC — DESCALIFICAT !

La K 1 — 10 000 m, cu Costel Coșniță bolnav și cu I. Terente evident fără pretenții la un loc fruntaș, a trebuit să urmărim lupta pentru medalii a caiaciștilor din alte țări. Primul a trecut linia de sosire Mihaly Hesz, campionul olimpic de la Xochimilco după un finiș irezistibil, dar și după o încălcare flagrantă a unei foarte clare precizări de regulament, care interzice mersul în plasă pe ultima mie de metri. Și astfel, cel pe care colegii deja îl sărbătoreau pentru noua medalie de aur n-a mai apărut în clasamentul final al probei.

A TREIA PROBĂ — DOUĂ MEDALII PIERDUTE

Întrecerea fondiștilor la canoe dublu era așteptată de delegația noastră cu multe speranțe. Eram reprezentați de două echipaje extrem de valoroase, cu șanse de a intra în primele trei locuri. Din păcate, n-a fost așa. La numai cîteva sute de metri după start, unul din echipajele sovietice a jenat evident canoea lui Covaliov și Calabiciov, pagaia ultimului s-a rupt și, cu toate că a schimbat-o și a încercat să continue cursa, nu s-a mai putut recupera distanța și sportivii noștri au fost siliți să abandoneze. Simțind că răspunderea principală apasă în această situație pe umerii lor, Andrei Igorov și Ilie Suhov și-au înzecit eforturile căutînd să cucerească ei ce nu mai puteau să realizeze componenții echipajului prim. A fost o dovadă de deosebită putere de luptă, de voință, de spirit de echipă. Din păcate, încheiată neprevăzut : sosit pe locul 2 echipajul nostru a fost descalificat pentru o presupusă jenare a adversarului (echipajul sovietic) și astfel, poate în cea mai sigură probă pentru noi, au fost pierdute două medalii.

DIN NOU LOCUL III

În ultima probă de fond, cea de canoe simplu pe 10 000 m, asemănată deseori în desfășurarea ei cu una de viteză, cele 13 echipaje au sprintat nu o dată pentru a obține un avantaj, fie el cît de mic, mai ales la ocolirea balizelor. Reprezentanții noștri I. Macarenco și A. Butelchin s-au comportat pe măsura așteptărilor, neputînd în nici un caz să-i depășească pe cei doi sportivi maghiari, aflați într-o formă excepțională.

VERNESCU ÎNVINS LA FINIȘ

Sprintul lui Vernescu, care i-a adus de atîtea ori locul I și medalii de aur la campionatele mondiale și europene, nu l-a mai ajutat și acum la Himki în proba lui favorită și, poate, în care-și pusese cele mai mari speranțe. Pe ultimii 200 de metri, așa cum ne-a declarat după cursă, Vernescu n-a putut să-și facă finișul obișnuit, simțindu-și brațele blocate.

INGEMARIE SVENSON N-A URCAT PE PODIUM

Tînăra caiacistă **suedeză** — de altfel încă junioară — revelația acestui sezon internațional, a încercat să-și cîștige un loc pe podium și în întrecerile senioarelor. Dar compania foarte selectă a finaliștelor, din care făceau parte printre altele Simanskaia, Pfeffer, Breuer, nu i-a îngăduit — cel puțin deocamdată — să-și croiască drum spre o medalie. Ingemarie mai are, însă, destul timp...

REVANȘA LUI VERNESCU

Învins la simplu, Vernescu s-a revanșat strălucit în întrecerea de dublu în care, împreună cu vechiul său camarad de padelă A. Sciotnic, a condus autoritar toată cursă, cîștigînd cu un avans imens de o barcă ! A fost un titlu european cucerit la momentul potrivit, tocmai atunci cînd delegația noastră era destul de dezamăgită și de abătută. Cel de al doilea echipaj (Pocora — Simiocenco) s-a clasat pe locul VIII, o poziție modestă explicată nu de valoarea reală a acestei perechi, cît mai ales de turul de forță pe care l-a făcut vineri și simbătă.

ARGINT — ÎN CEA MAI SPECTACULOASĂ FINALĂ

Cînd echipajele de caiac 4 (1 000 m) se apropiau de tribunele de la Himki, urmărite de sute de binocluri, toți spectatorii se pregăteau nerăbdători de finiș, în picioare. Și asta, nu numai pentru că ei asistau la ultima finală a zilei, ci mai ales pentru că un pluton de 4—5 bărci se afla aproape pe același plan, anunțînd o luptă foarte strînsă pentru titlu. În finalul cursei, cvartetul condus de Will Uwe se detașează, însă, clar și cîștigă duelul pe care-l susținuse, pe ultima porțiune a pistei, cu echipajul român, dirijat de inepuizabilul Sciotnic. Locul II și medalie de argint, o răsplată bine meritată pentru această formație românâ în care — să nu uităm — alături de experimentații D. Ivanov și A. Sciotnic au concurat tinerii Iacob și R. Rujan.

PE MAL...

Admir de cîteva zile lupta — ce splendid subiect de film sportiv ! — cîtorva sute de tineri cu cronometrele insensibile la orice visuri de glorie, împlinite sau destrămate atît de rapid. Am văzut campioni și învinși. Zîmbete și lacrimi. Bărci purtate — după curse, mai ales după finale — cu forță herculeană pe umăr, sau pur și simplu tîrîte de brațe vlăguite, prin iarbă, ori prin nisip, spre hangare. Am văzut și ambiție și resemnare pe fața unor debutanți, dar și pe fețele maeștrilor, ale celor al căror nume cronicarii l-au scris (și poate îl vor mai scrie) de multe ori cu majuscule.

Toate acestea — se spune — țin de sport, îi alcătuiesc ființa, rațiunea de existență, îi dăruiesc frumusețea și fair-play-ul.

Am văzut, însă, și alte lucruri, ori întîmplări, pe mal, acolo de unde prim-planul este ideal pentru reporter, acolo unde se văd mai bine efortul, satisfacția, decepția, ambiția, abandonul (ultimul lucru care poate fi acceptat, dacă într-adevăr poate fi acceptat) și multe altele.

De aici, de pe malul lacului Himki i-am văzut pe campioni căutîndu-i cîți privirea pe antrenori, pe acești de multe ori anonimi făurari ai marilor performanțe și ai marilor performeri. E semnul recunoștinței și al bunului simț, al unei educații pe care sportul o întregește admirabil și care poate este specifică sportului.

De aici, de pe malul lacului se vede mai bine decît de la masa presei și tot ceea ce urmează după efortul maxim al cursei de 500, ori de 10 000 de metri, după clipa victoriei sau după aceea a înfrîngerii.

Adversarii — ignorînd parcă tabela cu clasamentele probelor și ordinea pașilor spre podiumul de onoare — își string mîinile, se îmbrățișează, își schimbă tricourile grele ca de plumb.

Și asta, sincera și profunda prietenie, prețuirea și respectul pentru adversar, ține de sport. Poate, în primul rînd.

Nu m-au surprins, de aceea, nici șoaptele de dragoste, rostite în limbi diferite, și ascultate fără voie, într-o seară pe malul lacului Himki.

Pentru că în lumea sportului este sădită nu numai sămînța întrecerii pașnice, ci și cele ale prieteniei și dragostei.

De la marile competiții internaționale, trimișii noștri speciali relatează :

REZULTATE TEHNICE

FINALE : K 2—10 000 m: 1. Csepan—Timar (Ungaria) 41:32,20, 2. Doby—Johansen (Norvegia) 41:37,10, 3. Pocora — Simiocenco (România) 41:48,00... 7. Artimov—Ilievici (România) 42:00,80 ; **K1 — 10 000 m :** 1. Țarev (U.R.S.S.) 44:34,80, 2. Hansen (Danemarca) 44:59,20 ; 3. Kostenko (U.R.S.S.) 45:08,60... 10. Ion Terente 48:01,50. Costel Coșniță a abandonat. **C2 — 10 000 m :** 1. Cserno — Hingl (Ungaria). 2. Prokopeț — Zamotin (U.R.S.S.), 3. Zeidlitz — Lindehof (Suedia). Echipajul Covaliov — Calabiciov — abandonat ; echipajul Igorov — Suhov a fost descalificat. **C 1—10 000 m :** 1. Wihman (Ungaria) 50:10,60, 2. Petrikovics (Ungaria) 50:12,80, 3. I. Macarenco (România) 50,36,40... 5. Butelchin (România) 51:25,60 ; **K 1—500 m :** 1. Anatoli Tiscenko (U.R.S.S.) 1:53,57 ; 2. Aurel Vernescu (România) 1:55,19, 3. A. Kaptur (U.R.S.S.) 1:55,45 ; **K 1—500 m (f) :** 1. Tamara Himanskaia (U.R.S.S.) 2:09,45, 2. Rennate Breuer (R. F. a Germaniei) 2:11,82. 3. Ana Pfeffer (Ungaria) 2:12,10... 8. Demetra Angelescu (România) 2:15,20 ; **K2 — 500 m :** 1. Vernescu — Sciotnic (România) 1:41,43, 2. Obrazov — Kaliuhin (U.R.S.S.) 1:42,84, 3. Hoekstra — Wintenbery (Olanda) 1:43,39 ; **K4—1000 m : 1.** R. D. Germană, 2. România (Sciotnic, Iacob, R. Rujan, D. Ivanov), 3. U.R.S.S.

17 AUGUST PROGRAM

Campionatele europene de seniori :

Dimineața: semifinale la K1—1000 m. K2—500 m (F,) K2—1000 ;m K1—4x500 m FINALA la K4—10 000 m ;

După amiază: FINALE la K1—1000 m, K2—500 m (F), K 2—1000 m, C 1 — 1000 m, K4—500 m (F), C2—1000 m, K 1—4 x 500 m.

CONCURENȚII DIN R. D. GERMANĂ AU DOMINAT FINALELE DE SÎMBĂTĂ

Adrian VASILIU
transmite din **VIENA**

Simbătă a fost, pentru tinerii înotători români, o zi neagră, ca și cerul vienez din ale cărui înălțimi continuă să cadă, fără încetare, o ploaie deasă ca de toamnă. Primul care și-a încercat șansa a fost Zeno Oprițescu în proba de 100 m craul. El a plecat bine, a întors cu 27,0 (o dată cu Roger Van Hamburg), dar a terminat greu, în urma olandezului (57,9), a sovieticului Șapilov (58,1) și în același timp cu Keppeler (R.F.G.) — 59,3.

Am urmărit, în continuare, cu multă emoție celelalte serii. Csaszari (Ungaria) — 57,6, Comas (Spania) — 55,8, Moine (Franța) — 58,8 și Shore (Anglia) — 59,0 s-au calificat cu ușurință. Timpul lui Oprițescu a fost, însă, abia al nouălea și doar o zecime de secundă i-a lipsit clujeanului pentru a se califica în finală.

În ciuda vremii nefavorabile, continuăm să notăm rezultatele excelente realizate de Wetzko — 62,6 la 100 m liber, Hoffmeister — 2:32,0 la 200 m spate, Schuschard — 2:52,7 la 200 m bras (toate trei din R.D.G.) care pornesc mari favorite în finalele respective.

Proba brasistelor ne-a oferit o altă deziluzie. Proaspăta recordmană a țării, Anca Georgescu, clasată în seria I pe locul 5 cu 3:03,8, a obținut de abia a 16-a performanță a zilei.

Ne-a mai reconfortat puțin evoluția lui Liviu Copcealău, la 200 m spate, care pare să fie cel mai ambițios dintre tinerii noștri reprezentanți. El a parcurs destul de ușor cele patru lungimi în 2:26,2, calificîndu-se al cincilea în finală, după Nistri (Italia) — 2:22,1, P. Miloș — 2,24,8, L. Miloș — 2:25,0 (ambii Iugoslavia) și Gati (Ungaria) — 2:25,9.

În continuare, micuța Anca Groza (13 ani), căreia i se întrezăreau șanse frumoase în întrecerea de 200 m a delfinistelor nu a reușit să confirme. După primele două bazine, ea se afla — în serie — pe poziția a doua (1:14,9), după Eveline Stolke (R.D.G.), și existau toate premisele pentru a adăuga pe lista finaliștilor încă un sportiv român. Ea a parcurs însă foarte greu a treia lungime (după cursă ne-a declarat că i-au înghețat mîinile în apă), pierzînd metri serioși la suedeza Wikner — 2:41,5 și italianca Calligaris 2:41,6. Timpul ei final, 2:45,0 (cu aproape 5 secunde mai slab decît la naționalele de copii), a fost în cele din urmă al nouălea, scoțînd o pe bucureșteancă din cursă, cu totul neașteptat. Se pare că eșecul se datorează modului greșit în care Anca a făcut încălzirea : din momentul părăsirii piscinei și pînă la probă, trecuseră aproape trei ore, timp în care efectul fusese aproape complet anulat.

Întrecerile finale au fost dominate de înotătorii din R. D. Germană, învingători în 3 din cele 7 probe disputate. Cu siguranță dacă n-ar fi ploat torențial, am fi fost martorii unor noi recorduri continentale. De semnalat aplauzele la scenă deschisă primite de liderul sprinterilor, spaniolul Comas, succesul lui Hargitay (13 ani !) la 200 m bras și înfrîngerea gemenilor Miloș la 200 m spate.

Copcealău a ținut pasul cu primul pluton doar pînă la 100 metri, fiind apoi, treptat, depășit de toți ceilalți finaliști. În sfîrșit, notabilă evoluția reprezentantului nostru Gerhard Fabisch, cel mai tînăr finalist al săriturilor de la trambulină : locul 5 cu 255,78 p. Proba i-a revenit lui Hans Lieberum (R. D. Germană) — 334,20 p.

REZULTATE TEHNICE : **100 m liber (m) :** 1. Jorge Comas (Spania) 55,6 ; 2. A. Csaszari (Ungaria) 56,9 ; 3. R. Van Hamburg (Olanda) 57,5 ; 4. J.—J. Moine (Franța) 57,5 ; **100 m liber (f) :** 1. Gabriele Wetzko (R. D. Germană) 60,1 — record al R. D. Germane ; 2. Andréa Gyarmati (Ungaria) 61,2 ; 3. Carolle Schultze (R. D. Germană) 63,6 ; **200 m bras (m) :** 1. Andras Hargitay (Ungaria) 2:38,2 ; 2. H. Pohl (R. D. Germană) 2:38,7 ; 3. P. Balcells (Spania) 2:40,1 ; **200 m bras (f) :** 1. Liuba Russanova (U.R.S.S.) 2:50,5 ; 2. Nina Petrova (U.R.S.S.) 2:50,7; 3. Brigitte Suchard (R.D. Germană) 2:53,1 ; **200 m spate (m) :** 1. Massimo Nistri (Italia) 2:19,0 ; 2. P. Miloș (Iugoslavia) 2:20,2 ; 3. N. Miloș (Iugoslavia) 2:23,3 ; ...8. Liviu Copcealău 2:30,2 ; **200 m spate (f) :** 1. Barbara Hofmeister (R. D Germană) 2:28,1 — record al R. D. Germane ; 2. Tatiana Ciumakova (U.R.S.S.) 2:33,3 ; 3. Christine Hilger (R. D. Germană) 2:34,1 ; **200 m delfin (f) :** 1. Evelyne Stoltze (R. D Germană) 2:33,7 ; 2. Silvia Eichner (R. D. Germană) 2:36,8 ; 3. Ursula Röhmer (R. F. a Germaniei) 2:38,4.

ROMÂNIA ÎN FINALA CUPEI DAVIS

(Urmare din pag. 1)

bă a celor doi tenismani români. Ei merită, ca și antrenorul Gheorghe Cobzuc, toate felicitările și toată recunoștința pentru formidabila lor performanță. Păcat că acest meci nu s-a transmis la televiziune. Atunci, și publicul din România ar fi putut vedea eforturile uriașe depuse de Năstase și Țiriac pentru a termina cîștigători, numai atunci ar fi înțeles că nici un superlativ nu este exagerat.

ION ȚIRIAC — GRAHAM STILWELL 3—6, 2—6, 4—6

Tenismanul englez, un jucător cu servicii foarte puternice și sigure și cu un vole din backhand foarte eficace, s-a prezentat la un nivel mult superior evoluțiilor sale precedente. El a servit tare prima minge și a venit mereu la fileu, unde a dominat jocul prin voleuri. Extrem de mobil, Stilwell nu s-a resimțit de pe urma eforturilor depuse la dublu și a acționat constant toată partida. Țiriac a încercat să-și țină adversarul la distanță, dar serviciile sale n-au funcționat bine, mai ales prima lovitură. De asemenea, multe reveniri au fost trimise în plasă sau în racheta lui Stilwell, prompt întotdeauna la răspunsuri cu smashuri și voleuri. În general, Țiriac n-a avut verva lui cunoscută și parcă nici suficientă forță în lovituri.

Chiar după primul ghem din setul întîi, Stilwell face un break și conduce cu 2—0. Apoi, la 3—1, Țiriac e pe punctul să cîștige ghemul, pe serviciul lui Stilwell, dar ratează în prelungiri și scorul ajunge la 4—1 și 5—2. Tenismanul englez se mișcă excelent, stă bine pe picioare și execută foarte precis fiecare lovitură. Setul îi revine cu 6—3.

În următorul set, se pare că Stilwell e mai grăbit. El face break chiar în primul ghem și mai izbutește unul la 3—1. Deci, 4—1. Țiriac are cîteva intervenții bune la fileu, dar ele nu sînt suficiente și Stilwell cîștigă cu 6—2.

În timp ce jucătorul britanic acționează aproape fără greșeală, Țiriac nu reușește să dea ripostele așteptate. Totuși, în setul al treilea, el conduce pentru prima oară, 2—1, după ce ghemul precedent îl cîștigase, cu Stilwell la serviciu. Încă o dată, tenismanul nostru va mai avea un avans, la 3—2. Apoi, Stilwell se impune, preia avantajul : 4—3 (break), 5—3 și 5—4. Țiriac luptă din răsputeri și se părea că va egala. Pe serviciul lui Stilwell, jucătorul român are 40—30, apoi două avantaje. Dar jucătorul britanic nu cedează. Dimpotrivă, insistă și după ce are patru meciboluri, cîștigă cu o minge care a atins fileul.

ILIE NĂSTASE — MARK COX 3—6, 6—1, 6—4, 6—4,

Într-o liniște desăvîrșită este așteptată partida decisivă. Momentul este dramatic. De rezultatul partidei Năstase — Cox, depinde soarta întregii întîlniri. Va reuși tînărul nostru jucător să se stăpînească și să domine în această ambianță de la Wimbledon, mai ales după șocul psihologic pe care-l produsese victoria lui Stilwell asupra lui Țiriac ? Adversarul său dorea neapărat să se reabiliteze în fața publicului favorit, după emoțiile din partida cu Brazilia și înfrîngerea din fața lui Țiriac. Deci... Publicul aplaudă frenetic apariția pe gazon a celor doi tenismani. Meciul începe într-o notă de vădită încordare. Fiecare jucător își cîștigă serviciul și scorul este de 2—1 pentru Cox. Servește Năstase, are 40—0, dar fiind prea sigur, face greșeli copilărești și este egalat. Apoi Cox face break și : 3—1. În continuare, scorul evoluează normal, setul revenind jucătorului englez, cu 6—3.

Tribunele freamătă. Unii simt parcă suflul victoriei echipei gazdă. Dar e prea devreme pentru asemenea previziuni. Năstase intră decis în setul doi, el servește imparabil și cîștigă ghemul întîi făcînd apoi un break. Deci : 2—0. Scorul se ridică la 3—0, 4—0 (din nou break). Apoi, Năstase pierde la serviciu, 4—1, însă recuperează imediat : 5—1 și 6—1. Cox dă semne de nervozitate. La fel și arbitrii...

Chiar în primul set al ghemului trei, la o minge smashată de Năstase, arbitrul principal, irlandezul J. D. Hackett, decide înainte ca arbitrul de scaun să se fi pronunțat, că punctul revine lui Cox, deoarece Năstase ar fi atins fileul cu corpul. Flegmaticul public fluieră — fapt rar la Wimbledon — hotărîrea arbitrului, dar acesta nu revine. Este, deci, 1—0 pentru Cox. Campionul român, deși protestează, nu se enervează și joacă chiar cu mai multă ambiție. El servește năprasnic, face cîțiva pași, răspunde prin mingi cu efecte derutante, cărora Cox le face față cu greu. Din nou, erori de arbitraj (de altfel și în partida Țiriac — Stilwell s-au comis cîteva), dar Năstase le ignoră. De la 1—0, 2—1, 3—2 pentru Cox, scorul ajunge la 3—3 (break) pentru Năstase 4—3 și 5—3 pentru Năstase. Ilie Năstase este dezlănțuit, joacă cu o nonșalanță care îl dezarmează pe adversar. Mai mult chiar, la o greșeală de arbitraj, în defavoarea lui Cox, Năstase îl corectează pe arbitrul de scaun și solicită punct pentru jucătorul englez. După un moment de liniște, tribunele izbucnesc în aplauze. Gestul frumos al lui Năstase se cuvenea subliniat în acest fel. Chiar și arbitrul în cauză se scuză și îl mulțumește. Setul revine jucătorului român, cu 6—4.

Intervine pauza, apoi începe cel de al patrulea set care avea să fie și ultimul. Deși scorul (6—4) nu-i atît de categoric, în această parte a jocului Ilie a oferit un adevărat recital. El face ceea ce dorește cu o minge pe care parcă a vrăjit-o. Și „numerele" lui sînt primite cu cascade de aplauze. Cox este depășit total și uneori își aplaudă și el adversarul. După două meciboluri, campionul României încheie cu un volé tăiat. Mingea ajunge în colțul opus celui unde aștepta Cox, rămas perplex pe teren.

Spectatorii, foarte obiectivi, se ridică în picioare și aplaudă cu mare căldură victoria tînărului sportiv român, victoria echipei României.

Asistăm la scene impresionante. Țiriac îl ia în brațe pe Năstase și îl poartă în triumf, iar Cobzuc plînge ca un copil. S-a scris o pagină epocală în istoria tenisului românesc, a mișcării noastre sportive !

Finala interzonală văzută de Neagu RĂDULESCU

★

COMENTARIUL AGENȚIEI FRANCE PRESSE

Sub titlul „ROMÂNIA VA FI ADVERSARA ECHIPEI STATELOR UNITE ÎN FINALA CUPEI DAVIS" agenția **France Presse** comentează elogios performanța tenismanilor noștri pe terenul de la Wimbledon. **„Tenismanii români** — remarcă agenția citată — **s-au calificat pentru prima oară în finala acestei competiții, după ce au obținut o strălucită victorie în meciul cu Anglia, pe gazonul de la Wimbledon. Ilie Năstase, campionul României, a reușit să-l învingă în meciul decisiv pe englezul Cox, după ce în primul meci de simbătă Stilwell îl întrecuse net pe cel de al doilea jucător al românilor, Ion Țiriac. Năstase, un jucător extrem de rapid și bun tehnician, a făcut o partidă bună, în timp ce adversarul său, Cox, a jucat extrem de nervos. Este pentru prima oară în istoria „Cupei Davis" cînd o țară din Estul Europei se califică în finala competiției dotată cu Salatiera de argint".**

Agenția France Presse subliniază. de asemenea, valoarea ridicată a cuplului Țiriac-Năstase care **„SÎNT DOI JUCĂTORI EXCEPȚIONALI, ALCĂTUIND UN CUPLU OMOGEN".** Agenția prezintă amplu cărțile de vizită ale jucătorilor români, arătînd că **„ei se situează printre cei mai buni din Europa".**

★

COMENTARIUL AGENȚIEI „REUTER"

Agenția Reuter remarcă **jocul bun al lui Năstase care, după primul set pierdut, A ȘTIUT SĂ-ȘI GĂSEASCĂ RAPID ÎNCREDEREA ÎN FORȚELE PROPRII, PENTRU CA APOI SĂ CONTROLEZE ÎNCETUL CU ÎNCETUL MECIUL SĂU DECISIV CU COX, PE CARE L-A CÎȘTIGAT NET.**

COMENTARIU S.I.D.

Pentru prima oară în istoria de 69 de ani a „Cupei Davis", comentează agenția S.I.D. (Republica Federală a Germaniei) România s-a calificat în „Challenge Round". Artiștii balcanici ai rachetei, Ion Țiriac și Ilie Năstase, autentici tenismani de clasă, i-au întrecut chiar în „sanctuarul" din Wimbledon pe reprezentanții Marii Britanii, cu 3—2. **În aproape 100 de minute de joc, campionul român a găsit resurse pentru a depăși momentul critic care i-a urmat pierderii primului set și pentru a le cîștiga, LA CAPĂTUL UNEI LUPTE DRAMATICE, pe celelalte trei : Cox—Năstase 6—3, 1—6, 4—6, 4—6 !**

Așadar, în zilele de 19—21 septembrie, la Cleveland (S.U.A.), finala unuia din cele mai rîvnite trofee sportive din lume va opune formațiile S.U.A. și României !

Trentin eliminat în proba de viteză

Hristache NAUM
transmite din **BRNO**

Simbătă a fost o zi a vitezei. Spectatorii, specialiștii și, firește ziariștii au urmărit cu un plus de interes preliminariile acestei probe, pentru că ea prezintă un pachet compact de ași — cel puțin 6 dintre ei au calități de campioni ai lumii. — și binențeles pentru frumusețea acestei probe a probelor de velodrom. Sprintul nu s-a dezmințit nici la Brno. El ne-a oferit serii de o rară frumusețe, rezultate care onorează competiția și surprize de proporții ce măresc spectaculozitatea și interesul pentru desfășurarea fazelor superioare ale întrecerii.

Să începem cu surprizele. În primul tur care a programat 15 serii de cîte 3 cicliști, Phakadze — fostul campion mondial — a căzut, mai bine spus a alunecat, și a cedat victoria tînărului olandez Koopman. Să facem o paranteză. Deși, în general, toată lumea este de acord că velodromul din Brno reprezintă o construcție remarcabilă, mulți dintre specialiști au rezerve în ceea ce privește calitățile pistei. Fiind netedă ca sticla, cauciucurile nu fac suficientă aderență cu betonul și din această cauză se produc multe derapaje. Numai în primele serii au căzut Geshke (R.D.G.), Telovolnikov și Phakadze (U.R.S.S.). Trentin (Franța) Revenind la surprize, notăm înfrîngerile suferite de olandezul Loevesein (la polonezul Kotlinschi), a sovieticului Kravsov (la Pedersen—Danemarca) și a belgianului Goens (la King—Trinidad).

Reprezentanții țării noastre au ratat și seriile și recalificările. Paul Soare n-a avut desigur nici un dubiu asupra rezultatului întrecerii sale cu campionul lumii, italianul Borghetti. Acesta, fără să realizeze un timp valoros (13,70 sec), și-a adjudecat victoria fiind urmat de Soare și de canadianul Harvey. Evident ghinionist, Paul Soare a fost programat în recalificări alături de fostul campion mondial Phakadze și de cubanezul Mendez. Înfuriat de nesansa din serii, Phakadze n-a lăsat adversarilor nici o speranță. Cu trei sprinturi scurte, seci, el le-a spulberat iluziile atît lui Soare cît și lui Mendez.

Campionul României, Florian Negoescu, n-a avut nici el o activitate mai lungă în această probă. În serii, el a fost întrecut de vest-germanul Barth (12,37 sec), avînd doar satisfacția de a se clasa înaintea canadianului Roth. În recalificări, a cedat coechipierului lui Barth, sprinterul Muller. Fratele său, Gh. Negoescu, a fost la un pas de performanța de a se califica în turul II. Nu în serii, unde valorosul danez Pederssen a făcut o demonstrație de virtuozitate (11,50 sec), ci în recalificări. Avîndu-i ca parteneri pe cubanezul Lugo și americanul Simes — cicliști fără cărți de vizită — el putea să obțină victoria. N-a știut însă să judece lucid fazele importante ale disputei și a fost depășit de ambii adversari.

Cu aceasta, evoluția reprezentanților noștri în proba de viteză s-a încheiat. Performanțele sînt de nivel modest, chiar mai modest decît ne-am fi așteptat. Ar fi desigur destul de comod să le adresăm celor trei băieți cîteva rînduri critice, să-i admonestăm de pildă pentru faptul că „n-au dovedit suficientă dîrzenie și n-au îndeplinit speranțele selecționerilor". Dar ar fi oare drept ? Rezultatele obținute de ei astăzi au la origine multiple cauze. Ar fi de notat dintre ele lipsa unui program competițional judicios în țară, slabul contact cu forțele veritabile ale ciclismului internațional de pistă, selecția precară și — în ultimă instanță — situația de cenușăreasă pe care o are velodromul în cadrul ciclismului nostru.

Nutrim speranța că eșecul din proba de viteză nu-i va conduce pe membrii federației la concluzia că trebuie abandonată pista, ci, dimpotrivă, că ea trebuie mai mult sprijinită, că acordarea creditului de participare la mondiale a fost un prim pas pe linia unei atitudini mai grijulii față de velodrom, față de ciclismul de pistă, care este la fel de spectaculos, la fel de agreat de tineret, ca și cel de șosea.

Turul II al probei de viteză n-a fost nici el lipsit de surprize. Cea mai senzațională este eliminarea lui Trentin de către Geshke (R. D. Germană). După un lung sur-place, impus de francez, a avut loc un sprint fulminant, cîștigat de recordmanul lumii la 1 000 m, multiplul campion olimpic, nu i-a rezistat. Victoria lui Geshke este magnifică, înfrîngerea lui Trentin surprinzătoare.

Rugîndu-l pe antrenorul Toto Gerardin să ne explice eșecul campionului, acesta ne-a spus : „Nu vreau să-l scuz pe Trentin, el n-a fost inspirat, a abordat greșit disputa cu Geshke și a pierdut fără drept de apel. Nu trebuie omis, însă, nici faptul că este bolnav — a răcit și are dificultăți de respirație — motiv pentru care medicul nostru i-a interzis participarea la această probă. Trentin s-a încăpățînat, însă, și rezultatul l-ați văzut... Sper să se facă bine în scurt timp și să redevină cu prilejul probei de tandem Trentin cel Mare care a fost".

Părăsind proba de viteză, Trentin a lăsat în cursa pentru titlul de campion al lumii alte mari vedete, în rîndul cărora se numără colegul său de echipă, campionul olimpic Morelon, italienii Borghetti (campion mondial) și Bruno, sovieticul Phakadze, danezul Fredborg, polonezul Kierzkowski și acest Geshke, spre care toată lumea privește acum cu invidie.

Iată acum cîteva rezultate din probele încheiate vineri după miezul nopții : cursa cu antrenament mecanic — seria a II-a (55 km — 125 ture) : 1. Di Giovanni (Italia) 44:22,5, medie orară 66,115 km ; 2. Firmin de Vlaeminck (Belgia), 3. Peter Jorg (Elveția).

Urmărire individuală femei (3 km) —sferturi de finală seria I : Obodovskaia (U.R.S.S.) 4 : 03 73 ; seria a II-a : Hage (Olanda) 4:05,77; seria a III-a: Gorkuskina (U.R.S.S.) 4 :05,95 ; seria a IV-a : Mattieg (R.D.G.) 4:09,93.

★

Duminică se desfășoară două reuniuni, după cum urmează : ora 16 — urmărire femei (semifinale și finale) cursa cu antrenament mecanic (recalificări) și viteză băieți (sferturi de finală) ; ora 20.30 — viteză băieți (semifinale și finale), cursa cu antrenament mecanic (recalificări), urmărire individuală băieți (semifinale și finale).

Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368